

Volksteman 1994

Alzheimer

A.F. Mantel uit Utrecht zet in een brief van 21 november vraagtekens bij de waarde van de ontdekking om vroegtijdig de ziekte van Alzheimer te kunnen constateren. 'Wat heb je eraan dit te weten?' vraagt hij zich af. Ik geef gaarne antwoord.

De eerste, vaak lange fase van dementie komt de relatie van de Alzheimer-patiënt met zijn omgeving vaak onder grote druk te staan. De naaste stoort zich eraan dat de ander zich anders gedraagt en zoveel mislagen maakt. Verklaringen zijn er gauw: onwil, laksheid, gebrek aan concentratie of – in het gunstigste geval – ouderdom.

Zelfs de beste relaties worden nu geteisterd door frequente aanvaringen en ruzies, soms zelfs uitmondend in lichamelijke mishandeling. Beide partijen lijden. Onbegrip en ruzies drijven hen langzaam uit elkaar. Niet een ziekte – hoe vreselijk ook – waarvan je weet hebt, is de ergste pijn, maar langzaam dege-
ne(n) te verliezen van wie je houdt.

Als de familie dan hoort wat er werkelijk van de hand is, krijgt deze hevige schuldgevoelens. Menigeen verzucht dan: 'Hadden we dat maar eerder geweten!'

BREDA

Huub Buijssen
Psychogerontoloog